

Dosarul nr. 2ra-1359/18

Prima instanță: Judecătoria Botanica, mun. Chișinău (L. Gafton)

Instanța de Apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, M. Anton și V. Cotorobai)

ÎN C H E I E R E

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Iuliana Oprea

examinînd admisibilitatea recursului declarat de Postolachi Tatiana,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Postolachi
Tatiana împotriva CP „Torpedo” și Popa Dmitrii cu privire la încasarea
prejudiciului material și a venitului ratat,

cererea reconvențională depusă de CP „Torpedo” împotriva Tatianeii
Postolachi cu privire la rezilierea contractului, încasarea prejudiciului material,
repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, prin care a
fost admis apelul declarat de CP „Torpedo” și Popa Dumitrii, casată parțial
hotărârea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 13 ianuarie 2014, iar în partea
casată a fost emisă o nouă hotărîre,

c o n s t a t ă:

La 25 ianuarie 2010, Postolachi Tatiana a depus cerere de chemare în judecată
împotriva CP „Torpedo” și Popa Dmitrii cu privire la încasarea prejudiciului
material și a venitului ratat.

În motivarea pretențiilor reclamanta a invocat că la 30 noiembrie 2008 a
încheiat cu CP „Torpedo” contractul de locațiune nr. 10, prin care s-a transmis în
locațiune autocarul de model „Mercedes 0303” cu numărul de înmatriculare CKT
535 pe un termen de 2 ani, cu plata chiriei în mărime de 1000 lei lunar.

La pct. 2.3 și 3.1 ale contractului CP „Torpedo” s-a obligat să dețină
autocarul în stare tehnică funcțională și să suporte toate cheltuielile de întreținere,
Popa Dumitru a fost angajat de CP „Torpedo” în vederea exploatării autocarului.

S-a precizat că la 10 ianuarie 2009 în jurul orelor 10:45 Popa Dumitru
conducând autocarul pe traseul Moscova-Belgorod regiunea Orlov, nu a ținut cont
de condițiile climaterice și situația în trafic, a depășit viteza, nu a respectat
condițiile de efectuare a manevrei de depășire și s-a tamponat cu automobilul de
model „ГАЗ-3302” condus de Zolocevschii V.N, iar prin derapare s-a răsturnat.

Prin sentința Judecătoria Mțensc regiunea Orlov din 30 aprilie 2009 Popa
Dumitru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264
alin. (2) Codul Penal al Federației Ruse și condamnat la privațiune de libertate pe

un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în colonie-așezare.

În baza art.13 din Tratatul cu privire la asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală încheiat de Republica Moldova și Federația Rusă la 25 februarie 1993, consideră reclamanta că sentința din 30 aprilie 2009 are statut de document oficial care dovedește vinovăția pârâtului Popa Dumitru și temei de reparare a prejudiciului material cauzat prin infracțiune.

Popa Dumitru în momentul producerii accidentului activa în cadrul CP „Torpedo” cu care a încheiat contract de locațiune a autocarului.

A mai indică reclamanta că după deteriorarea autocarului CP „Torped” a încetat să achite plata chiriei, cauzându-i prejudiciu sub forma venitului ratat în mărime de 1000 lei lunar.

Valoarea de piață a autocarului era aproximativ 15000-17000 euro, echivalentul aproximativ a 262500 și 297500 lei.

Postolachi Tatiana a precizat că CP „Torpedo” a evacuat autocarul de pe teritoriul Federației Ruse, care în prezent se află în garajul situat pe teritoriul Uzinei de Tractoare din Chișinău și este dezasamblat la piese.

Solicita reclamanta Postolachi Tatiana încasarea în mod solidar din contul CP „Torpedo” și Popa Dumitru suma de 15000 euro, în valută națională la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii cu titlu de prejudiciu material, încasarea din contul CP „Torpedo” a venitului ratat în sumă de 1000 lei calculat lunar începând cu luna februarie 2009 și până la pronunțarea hotărârii.

CP „Torpedo” a depus acțiune reconvențională împotriva Tatiane Postolachi cu privire la rezilierea contractului, încasarea prejudiciului material, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale CP „Torpedo” a invocat că la 30 noiembrie 2008 a încheiat cu Postolachi Tatiana contractul de locațiune nr. 10, prin care a luat în locațiune autocarul de model „Mercedes 0303” cu numărul de înmatriculare CKT 535, pe termen până la 30 noiembrie 2010.

Potrivit pct. 4.1 și 4.2 ale contractului, rezilierea anticipată a contractului se admite din inițiativa uneia din părți cu condiția înștiințării cu cel puțin 2 luni până la data rezilierii sau în cazul încalcării de către arendaș a condițiilor contractului.

La 10 ianuarie 2009, pe la ora 10:45 autocarul închiriat efectua asigurarea rutei Chișinău-Moscova condus de Popa Dumitru. În raionul kilometrului 320 al șoselei Moscova-Belogorod, raionul Mțensc, regiunea Orlov, autocarul a fost implicat în accident rutier fiind deteriorat.

S-a mai invocat că de către organele de urmărire penală a Federației Ruse autocarul a fost recunoscut corp delict în dosarul penal intentat în rezultatul accidentului rutier și se afla la parcare în satul Podberezovo, raionul Mțensc, regiunea Orlov.

La 14 februarie 2009, Postolachi Maxim în baza procurii înregistrate sub nr. 399 din 6 februarie 2009 a încheiat cu Terentiev Alexandr tranzacție de vânzare-cumpărare a autocarului de model „Mercedes 0303” numărul de înmatriculare CKT 353, primind suma de 50000 ruble, iar rata restantă urma să fie achitată până la 1 mai 2009.

Ulterior, la 1 septembrie 2009, Postolachi Maxim a primit de la cumpărătorul Terentiev Alexandr următoarea tranșă de 80000 ruble rusești fiind indicat că suma

restantă constituie 90000 ruble rusești.

A mai specificat reclamantul că administrația CP „Torpedo” avea față de organele vamale a Federației Ruse obligația de scoatere de pe teritoriul vamal a autocarului cu numărul de înmatriculare CKT 535, fiind nevoită să prelungească termenul aflării autocarului pe teritoriul vamal rusesc.

În luna noiembrie 2009, cu ajutorul organelor de drept din Republica Moldova a aflat locul dislocării autocarului, iar directorul Cooperativei împreună cu un grup de angajați au plecat în Federația Rusă unde au încheiat cu noul proprietar al autocarului Terentiev Alexandr tranzacție de vânzare-cumpărare.

Terentiev Alexandr la încheierea tranzacției a solicitat recompense pentru transportarea și păstrarea autocarului în sumă de 470,000 ruble rusești echivalentul a 129,671 lei.

Consideră reclamantul că prin acțiunile Tatiane Postolachi i-a fost cauzat prejudiciu material în sumă de 272410 lei și prejudiciu moral în sumă de 100000 lei.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, CP „Torpedo” a depus cerere de completare a acțiunii reconvenționale.

Solicită CP „Torpedo” recunoașterea dreptului de proprietate asupra autocarului de model „Mercedes 0303” numărul de înmatriculare CKT 535, încasarea prejudiciului material în sumă de 225548 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 6000 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Botanica mun.Chisinău din 28 noiembrie 2011, acțiunea inițială și acțiunea reconvențională au fost admise parțial.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 3 aprilie 2012 a fost respins apelul declarat de Postolachi Tatiana, fiind menținută hotărârea Judecătoria Botanica mun. Chisinău din 28 noiembrie 2011.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 3 octombrie 2012, a fost admis recursul declarat de Postolachi Tatiana, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 3 aprilie 2012 și hotărârea Judecătoria Botanica mun. Chisinău din 28 noiembrie 2011, cauza fiind restituită pentru rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Botanica mun. Chisinău din 13 ianuarie 2014, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Postolachi.

S-a dispus încasarea din contul CP „Torpedo” în beneficiul Tatiane Postolachi contravaloarea autocarului de model „Mercedes 0303”, cu numărul de înmatriculare CKT 535, anul producerii 1989, nr. motorului 44291910493647, nr. caroseriei WDB60038511056878 în sumă de 142513 lei, venitul ratat în mărime de 23000 lei. În rest pretențiile Tatiane Postolachi au fost respinse ca neîntemeiate.

A fost recunoscut după CP „Torpedo” dreptul de proprietate asupra autocarului de model „Mercedes 0303” cu numărul de înmatriculare CKT 535, anul producerii 1989, nr. motorului 44291910493647, nr. caroseriei WDB60038511056878 și s-a menționat că prezenta hotărâre constituie temei de înregistrarea dreptului de proprietate a cooperativei de producție „Torpedo” asupra autocarului de model „Mercedes 0303” cu numărul de înmatriculare CKT 535, anul producerii 1989, nr. motorului 44291910493647, nr. caroseriei WDB60038511056878. În rest, pretențiile CP „Torpedo” au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătoria Botanica mun. Chisinău din 24

martie 2014, s-a încasat din contul CP „Torpedo” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 6058,71 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015, a fost admis apelul declarat de CP „Torpedo” și Popa Dumitru, casată hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chisinau din 13 ianuarie 2014, fiind emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă parțial acțiunea inițială și acțiunea reconvențională.

S-a dispus încasarea din contul CP „Torpedo” în beneficiul Tatiane Postolachi contravaloarea autocarului de model „Mercedes 0303” cu numărul de înmatriculare CKT 535, anul producerii 1989, nr. motorului 44291910493647, nr. caroseriei WDB60038511056878 în sumă de 178957 lei și venitul ratat în mărime de 1166 lei.

A fost recunoscut CP „Torpedo” dreptul de proprietate asupra autocarului de model „Mercedes 0303” cu numărul de înmatriculare CKT 535, anul producerii 1989, nr. motorului 44291910493647, nr. caroseriei WDB60038511056878.

S-a menționat că prezenta hotărâre constituie temei de înregistrare a dreptului de proprietate a CP „Torpedo” asupra autocarului de model „Mercedes 0303” cu numărul de înmatriculare CKT 535, anul producerii 1989, nr. motorului 44291910493647, nr. caroseriei WDB60038511056878. În rest, cerințele acțiunii inițiale și acțiunea reconvențională au fost respinse ca neîntemeiate.

S-a dispus încasarea din contul Tatiane Postolachi în beneficiul CP „Torpedo” suma de 100 lei cu titlu de taxă de stat.

S-a dispus încasarea din contul CP „Torpedo” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 5403,72 lei.

Prin decizia Camerei înregistrării de Stat din 28 iulie 2014, a fost admisă cererea CP „Torpedo” de înregistrare a reorganizării cu forma juridică de organizare societate cu răspundere limitată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 1 iulie 2015, recursurile declarate de Postolachi Tatiana, SRL „Torpedo” și Popa Dumitru au fost admise, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015, cu restituirea pricinii spre rejudecare în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Botanica mun. Chisinau din 29 martie 2016, a fost dispusă corectarea erorilor admise la pronunțarea hotărârii Judecătoriei Botanica mun. Chisinau din 13 ianuarie 2014, în cauza civilă nr. 2-4625/12 intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Postolachi împotriva CP „Torpedo” și Popa Dumitru cu privire la încasarea prejudiciului și cererea reconvențională depusă de CP „Torpedo” împotriva Tatiane Postolachi cu privire la rezilierea contractului de locațiune, recunoașterea dreptului de proprietate și încasarea sumei, și anume: în dispozitivul hotărârii se consideră corectă suma ce urmează a fi încasată cu titlu de contravaloarea autocarului 178957 lei în loc de 142513 lei; în hotărârea integrală a considera corectă data pronunțării 13 ianuarie 2014 în loc de 27 decembrie 2013.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 5 februarie 2014 CP „Torpedo” și Popa Dumitru au contestat-o cu apel, solicitând casarea hotărârii instanței de fond în partea privind încasarea prejudiciului material și admiterea integrală a cererii reconvenționale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, a fost admis apelul declarat de CP „Torpedo” și Popa Dumitru, casată parțial hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 13 ianuarie 2014, iar în partea casată a

fost emisă o nouă hotărâre prin care s-a dispus încasarea din contul CP „Torpedo” în beneficiul Tatiane Postolachi contravaloarea autocarului de model „Mercedes 0303”, cu nr. de înmatriculare CKT535, anul producerii 1989, nr. motorului 44291910493647, nr. caroseriei WDB60038511056878 în mărime de 101711,52 lei. În rest, hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 13 ianuarie 2014 a fost menținută (f.d. 113, 114-125, vol. III).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță nu a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și incorect a aplicat normele de drept material și procedural.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2018, a fost corectată eroarea materială și de calcul evidentă din dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, prin înlocuirea în textul deciziei a datei emiterii hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău contestate cu apel din „28 noiembrie 2011” cu „13 ianuarie 2014” și a sumei adjudecate de instanță din contul CP „Torpedo” în beneficiul Tatiane Postolachi, cu titlu de contravaloare a autocarului de model „Mercedes 0303”, cu nr. de înmatriculare CKT535, anul producerii 1989, nr. motorului 44291910493647, nr. caroseriei WDB60038511056878, din „101711,52 lei” cu „62230,52 lei” (f.d. 131, 132-134).

Invocînd ilegalitatea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 și a încheierii Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2018, Postolachi Tatiana la 6 martie 2018 le-a contestat cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei și încheierii instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care pretențiile din acțiunea inițială să fie admise integral.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind încălcate normele de drept procedural.

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs constată că prin scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 3 martie 2018, în adresa părților a fost expediată copia deciziei instanței de apel (f.d. 125, vol. III), însă la dosar nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurent a copiei deciziei recurate.

Prin urmare, Colegiul consideră că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 6 iunie 2018, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului, iar la 9 iulie 2018, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința prin care SRL „Torpedo” a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor a verificat dacă recursul este formulat de persoana în drept să-l declare, dacă este depus în termen și dacă nu a fost examinat anterior, și a făcut un raport verbal în fața completului de judecată instituit în mod legal.

Materialele cauzei certifică faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă.

Audiind raportul verbal al judecătorului-raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă a temeiurilor invocate în recurs, precum și având în vedere poziția formulată în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, din următoarele considerente.

Ab initio, în conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. În cazul respectiv, judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

În același context, instanța de judecată subliniază că un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de articolul 6 parag. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în special, de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi auzit (a se vedea, de exemplu, Erfar – Avef v. Grecia, 27 martie 2014, parag. 39 – 40; Lebedinschi v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, parag. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, inter alia, Marc Brauer v. Germania, 1 septembrie 2016, parag. 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, parag. 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, parag. 28).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În aceeași ordine de idei, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă sunt formulate suficient de clar și urmăresc protejarea interesului părții, dar și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și buneii-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, Beniamin Nersesyan v. Armenia, 19 ianuarie 2010, parag. 22; Erfar – Avef, *ibidem*, parag. 41, Marc Brauer, *ibidem*, parag. 35; Miessen, *ibidem*, parag. 67; Trevisanato v. Italia, 16 decembrie 2016, parag. 36 – 37, Sturm v. Luxemburg, 27 iunie 2017, parag. 36).

Din perspectiva acestor drepturi garantate de Convenția Europeană, completul Colegiului de control judiciar își propune să verifice esența și temeiurile recursului, inclusiv dacă argumentele recurentului referitoare la ilegalitatea deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate, întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibilă cererea acestuia.

În speță, instanța observă că recurenta Postolachi Tatiana a criticat decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 în baza articolului 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, așa cum este prevăzut, în mod obligatoriu, la articolul 437 alin. (1), lit. f) din același cod.

Din analiza minuțioasă a conținutului cererii de recurs în raport cu decizia contestată/procedura în ansamblu, reiese în mod cert că recurenții a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat detaliat, în special asupra condițiilor prelevării apelor uzate.

Pe baza celor prezentate, completul Colegiului constată că observațiile recurentei Postolachi Tatiana nu dezvăluie nici o aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Prin urmare, temeiurile inserate în recurs nu pot fi calificate ca esențiale și nu ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea acestuia spre examinarea în fond și, eventual, să caseze/modifice hotărârea judecătorească contestată. În mod corespunzător, punctele de vedere al recurentului nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă, iar, în consecință, recursul dedus judecății nu corespunde condiției de a fi „efectiv” (a se vedea, de exemplu, Petrovic v. Luxemburg, 17 februarie 2011, parag. 31 – 33, Sturm v. Luxemburg, *ibidem*, parag. 32).

Din aceste raționamente, instanța de judecată reține existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. În atare situație, conjunctura stabilită mai sus confirmă lipsa unui formalism excesiv și respectarea unui raport rezonabil de proporționalitate dintre scopul urmărit și mijloacele folosite, iar, în opinia instanței, însăși substanța dreptului de acces la instanță nu a fost afectată.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de art. 6 parag. 1 din Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, Helle v. Finlanda, 19 decembrie 1997, parag. 55; Latourniere v. Franța, 10 decembrie 2002, parag. 2; Hansen v. Norvegia, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în

prezenta cauză (a se vedea, mutatis mutandis, Kukkonen v. Finlanda (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; Beniamin Nersesyan, ibidem, parag. 23 – 24; Akaki Tchaghiashvili, ibidem, parag. 34 sau Papaioannou v. Grecia, 2 iunie 2016, parag. 45).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de Postolachi Tatiana nu ridică probleme de drept și nu pot fi acceptate spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Postolachi Tatiana se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Iuliana Oprea